

Development of Wasukri Beach as a Camping Tourist Destination การพัฒนาหาดวาสูกรีเพื่อเป็นแหล่งท่องเที่ยวในรูปแบบแคมป์ปิ้ง

Surawut Chomaitong^{1*} Netdao Yangyubon¹ and Hafiz Salae¹
สุรวุฒน์ ช่อไม้ทอง^{1*} เนตรดาว ยิ่งยวบ¹ และ ฮาฟิซ สาละ¹

¹Faculty of Political Science, Prince of Songkla University

¹คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

*Corresponding Author, E-mail: surawut.c@psu.ac.th

Article Info

- Received: October 11, 2024
- Revised: January 13, 2025
- Accepted: January 15, 2025
- Available online: April 26, 2025

Abstract

Objectives of the study are 1) to study tourists' perspectives on their choice for camping-style destinations, and 2) to explore their demands for development of Wasukri beach as a camping destination. Quantitative and qualitative research techniques were applied. Study area was Wasukri beach in Pattani Province. The sample was 120 people who have visited Wasukri Beach. Questionnaires were applied to collect the data. Semi-structured interviews were conducted with ten participants, including executives of Taluban Town Municipality, municipal officials, community representatives, and entrepreneurs. The study found that the first four reasons, influencing tourists to choose camping destinations included 1) the richness of natural resources, 2) convenience in travel, 3) safety, and 4) inexpensive costs. With regard to the demands on Wasukri beach development as a camping destination, the first four demands were 1) security system, 2) clear signs and sufficient, clean, and safe public restrooms, 3) adequate parking space, and 4) clean camping areas. According to the in-depth interview results, the components influencing the development of Wasukri beach as a camping destination were the role of local leader, upskilling of local administrators, a variety of outdoor activities, and cooperation of stakeholders. Recommendations to promote camping activities on Wasukri beach consisted of the safety of life and property, improvements to infrastructure such as toilets and bathrooms, enhanced participation of stakeholders, fair distribution of benefits, and consideration for potential negative impacts on natural resources and the locals.

Keywords: Camping, Pattani, Tourism, Wasukri Beach

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษามุมมองของนักท่องเที่ยวต่อการเลือกสถานที่ท่องเที่ยวในรูปแบบแคมป์ปิ้ง และ 2) สำรวจความต้องการของนักท่องเที่ยวในการพัฒนาหาดวาสุกรีให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวในรูปแบบแคมป์ปิ้ง งานวิจัยนี้ใช้เทคนิคการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ กลุ่มตัวอย่างคือนักท่องเที่ยวที่เข้ามาท่องเที่ยวหาดวาสุกรีจำนวน 120 คน งานวิจัยใช้วิธีเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามเชิงปริมาณและแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างกับผู้บริหารเทศบาลเมืองตะลัน เจ้าหน้าที่เทศบาล ผู้แทนชุมชนและผู้ประกอบการ จำนวน 10 คน ผลการศึกษาพบว่าเหตุผลในการเลือกสถานที่ท่องเที่ยวที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดสี่ลำดับแรกคือ 1) ธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ของสถานที่ท่องเที่ยว 2) ความสะดวกรวดเร็วในการเดินทาง 3) ความปลอดภัยต่อชีวิตทรัพย์สิน และ 4) ค่าใช้จ่ายไม่แพง ในประเด็นความต้องการเพื่อการพัฒนาหาดวาสุกรีสำหรับการจัดกิจกรรมแคมป์ปิ้ง พบว่าความต้องการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดสี่ลำดับแรกคือ 1) ระบบการดูแลความปลอดภัย 2) ป้ายบอกเส้นทางท่องเที่ยว 3) ห้องน้ำสาธารณะที่เพียงพอสะอาดปลอดภัย ความเพียงพอของลานจอดรถ และ 4) ความสะอาดในบริเวณพื้นที่ท่องเที่ยว จากการสัมภาษณ์ผู้แทนของเทศบาล ชุมชนและผู้ประกอบการ พบว่าองค์ประกอบที่ส่งผลต่อการพัฒนาหาดวาสุกรีให้เป็นพื้นที่ท่องเที่ยวในรูปแบบแคมป์ปิ้งประกอบไปด้วย บทบาทผู้นำท้องถิ่น การพัฒนาทักษะความรู้ของบุคลากร ความหลากหลายของกิจกรรม และความร่วมมือของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ข้อเสนอแนะที่มีต่อการบริหารงานเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวในรูปแบบแคมป์ปิ้งคือ การสร้างความปลอดภัยให้กับนักท่องเที่ยว การปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานเช่น ห้องน้ำ ห้องอาบน้ำ การสร้างการมีส่วนร่วมจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย การกระจายผลประโยชน์อย่างทั่วถึง และการคำนึงถึงผลกระทบเชิงลบที่อาจเกิดขึ้นกับทรัพยากรธรรมชาติและประชาชนในชุมชนของเทศบาล

คำสำคัญ: แคมป์ปิ้ง, ปัตตานี, สถานที่ท่องเที่ยว, หาดวาสุกรี

บทนำ

ประเทศไทยเป็นประเทศหนึ่งที่มีความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมที่กระจายตัวอยู่ทุกภูมิภาคของประเทศ จากปัจจัยเชิงบวกเหล่านี้ส่งผลทำให้นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติท่องเที่ยวอยู่ภายในประเทศเป็นจำนวนมาก ซึ่งทำให้การท่องเที่ยวเป็นอีกหนึ่งภาคส่วนที่สำคัญที่สามารถสร้างรายได้ให้กับประเทศไทยเป็นจำนวนมาก อย่างไรก็ตามการที่มีนักท่องเที่ยวจำนวนมากท่องเที่ยวตามสถานที่ต่าง ๆ ก็สามารถสร้างผลกระทบเชิงลบต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของสถานที่ท่องเที่ยวเหล่านั้นได้เช่นเดียวกัน ดังนั้นจึงควรที่จะหารูปแบบการท่องเที่ยวที่เหมาะสมที่ไม่ส่งผลเสียต่อทรัพยากรที่มีอยู่ (Mauricette Larissa, 2013) โดยการท่องเที่ยวในรูปแบบแคมป์ปิ้งเป็นอีกหนึ่งรูปแบบการท่องเที่ยวที่เหมาะสมสอดคล้องต่อการท่องเที่ยวที่ผสมผสานต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม นอกจากนี้ข้อมูลทางการตลาดด้านการท่องเที่ยวในรูปแบบแคมป์ปิ้งทั่วโลกบ่งบอกว่าในปี 2569 มูลค่าจะเติบโตขึ้นถึง 1 แสนล้านดอลลาร์ (Pattanapokinsakul, Sangthong, & Soonsan, 2022)

จังหวัดปัตตานีเป็นจังหวัดที่มีศักยภาพในเรื่องท่องเที่ยวมีธรรมชาติที่สวยงามและอุดมสมบูรณ์ทั้งภูเขาและท้องทะเล ซึ่งหนึ่งในยุทธศาสตร์ของการพัฒนาจังหวัดได้กล่าวถึง การพัฒนาจังหวัดปัตตานีด้วยการส่งเสริมปัตตานีให้เป็น “เมืองท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์” ที่ประกอบไปด้วยการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ทรัพยากรธรรมชาติ รวมทั้งการให้ความสำคัญกับการท่องเที่ยวโดยชุมชน (Governor's Office of Pattani, 2021) นอกจากนี้ Maromae (2019) ได้กล่าวว่าจังหวัดปัตตานีเป็นจังหวัดที่มีความเหมาะสมอย่างมากทั้งในด้านสภาพภูมิศาสตร์ สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติที่สอดคล้องต่อการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ อย่างไรก็ตามหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องให้ความสำคัญในประเด็นปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมและระบบนิเวศทางธรรมชาติที่อาจเกิดขึ้นจากการท่องเที่ยวด้วยเช่นเดียวกัน

อำเภอสาบบุรีเป็นอำเภอที่มีสถานที่ท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติซึ่งก็คือ “หาดวาสกรี” ที่เป็นหาดทรายที่ขาวสะอาดที่ได้รับการพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญแห่งหนึ่งในอำเภอ โดยมีการปลูกต้นสนในบริเวณชายหาด มีอาคารเอนกประสงค์และศูนย์บริการนักท่องเที่ยวเป็นต้น นอกจากนี้บริเวณหาดวาสกรียังเป็นพื้นที่ในการจัดกิจกรรมประเภทต่าง ๆ เช่น งานประเพณีศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นและงานประเพณี กิจกรรมการตกปลาที่จัดมาเป็นเวลากว่า 30 ครั้ง (Taluban Town Municipality, 2023) รวมทั้งพื้นที่บางส่วนของหาดวาสกรีได้ถูกพัฒนาให้เป็นลานกลางแจ้งสำหรับกิจกรรมแคมป์ปิ้งและทางเทศบาลยังได้จัดงานประจำปีที่มีชื่อเสียงในบริเวณพื้นที่ของหาดวาสกรีที่เป็นที่รู้จักกันในชื่อ “ฉ่ำพุดติวัล” โดยประกอบไปด้วยร้านขายอาหารที่หลากหลายและการจัดกิจกรรมสำหรับนักท่องเที่ยวที่ชื่นชอบการท่องเที่ยวในรูปแบบแคมป์ปิ้ง (NBT CONNEXT, 2024)

จากเหตุผลที่ได้อธิบายมาข้างต้นอาจกล่าวได้ว่าหาดวาสกรีเป็นพื้นที่ที่มีศักยภาพต่อการพัฒนาให้พื้นที่รองรับการท่องเที่ยวในรูปแบบแคมป์ปิ้ง นอกจากนี้การศึกษาเรื่องการท่องเที่ยวในจังหวัดชายแดนภาคใต้ส่วนใหญ่ได้ให้ความสนใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวโดยชุมชน ซึ่งรูปแบบแคมป์ปิ้งเป็นรูปแบบหนึ่งที่มีความสอดคล้องต่อรูปแบบการท่องเที่ยวโดยชุมชนและยังมีการศึกษาค้นขาน้อย ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาถึงความเป็นไปได้ในการพัฒนาหาดวาสกรีให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวในรูปแบบแคมป์ปิ้งที่จะเป็นอีกหนึ่งกิจกรรมการท่องเที่ยวที่สอดคล้องกับศักยภาพทางธรรมชาติของจังหวัดปัตตานีและยังสามารถสร้างรายได้ให้กับประชาชนในพื้นที่ได้อีกด้วยเช่นกัน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษามุมมองของนักท่องเที่ยวต่อการเลือกสถานที่ท่องเที่ยวในรูปแบบแคมป์ปิ้ง
2. เพื่อสำรวจความต้องการของนักท่องเที่ยวในการพัฒนาหาดวาสกรีให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวในรูปแบบแคมป์ปิ้ง

การทบทวนวรรณกรรม

การตั้งแคมป์เป็นกิจกรรมการพักผ่อนที่ได้รับความนิยม เนื่องจากการท่องเที่ยวที่อยู่ใกล้ชิดกับธรรมชาติ ส่งผลทำให้มีความรู้สึกเหมือนได้หนีจากชีวิตประจำวัน โดยรูปแบบการตั้งแคมป์มีตั้งแต่การตั้งแคมป์ด้วยเต็นท์พื้นฐานไปจนถึงยานพาหนะเพื่อการพักผ่อนที่สะดวกสบาย สำหรับสถานที่ตั้งแคมป์จะมีการติดตั้งอุปกรณ์ที่ช่วยปรับปรุงคุณภาพการบริการและเพิ่มความสะดวกสบายโดยเอื้อให้เกิดประสบการณ์ทางธรรมชาติ โดยสิ่งอำนวยความสะดวกเหล่านี้จะรวมถึงร้านอาหาร ครูว์ ห้องซักผ้า สิ่งจำเป็น และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ มากมาย (Wei Chen, Ming Tu, & Hung Tung, 2022)

แรงจูงใจในการท่องเที่ยว

แรงจูงใจในการท่องเที่ยวสามารถแบ่งออกได้เป็น 1) แรงจูงใจแบบผลักดันที่เกิดขึ้นจากความต้องการของนักท่องเที่ยว เช่น การหนีจากความเบื่อหน่ายในชีวิตประจำวัน ความภาคภูมิใจในการเดินทางไปสถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ ความต้องการในการเรียนรู้และพบเจอสิ่งใหม่ 2) แรงจูงใจแบบดึงดูดจะมาจาก ปัจจัยดึงดูดจากภายนอกที่ส่งผลให้นักท่องเที่ยวเลือกเดินทางไปท่องเที่ยวในสถานที่เหล่านั้น เช่น ความเงียบสงบไม่มีนักท่องเที่ยวจำนวนมาก เพราะต้องการอยู่เพียงลำพังเป็นต้น (Jittangwattana, 2012)

นิยามของการท่องเที่ยวแบบแคมป์ปิ้ง

Mikulic, Prebezac, Seric and Kresic (2017) ได้ให้นิยามของการท่องเที่ยวในรูปแบบแคมป์ปิ้งไว้ว่าเป็น “การท่องเที่ยวที่ให้ความสำคัญต่อสภาพสิ่งแวดล้อมและธรรมชาติ” ซึ่งโดยพื้นฐานจะมีลักษณะการพักค้างแรมที่ยืดหยุ่นและเคลื่อนย้ายได้เช่น เต็นท์ ยานพาหนะเพื่อการพักผ่อน เป็นต้น รวมทั้งมีความสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ โดยในช่วงระยะเวลาไม่กี่ปีที่ผ่านมา การท่องเที่ยวในรูปแบบการตั้งแคมป์ได้รับความนิยมและมีการเติบโตอย่างต่อเนื่อง และในช่วงระยะเวลาปัจจุบันมีรูปแบบจากการพักผ่อนชั่วคราวที่มีราคาไม่แพงในสภาพแวดล้อมชนบทไปสู่การท่องเที่ยวที่มีความสะดวกสบายและมีค่าใช้จ่ายที่ค่อนข้างสูง นอกจากนั้น Ma, A. Craig and Feng (2020) ได้กล่าวว่าการตั้งแคมป์เป็นกิจกรรมการท่องเที่ยวที่ “ให้ความสำคัญกับสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ ซึ่งผู้คนจะใช้เวลาหนึ่งคืนหรือมากกว่านั้นนอกบ้านในสภาพแวดล้อมกลางแจ้ง”

ประเภทของการท่องเที่ยวแบบแคมป์ปิ้ง

Mauricette Larissa (2013) ได้จำแนกรูปแบบของการท่องเที่ยวแบบแคมป์ปิ้งไว้คร่าว ๆ ดังต่อไปนี้

1) ค่ายฤดูร้อนที่มีกิจกรรมที่หลากหลาย เช่น การตั้งแคมป์ผจญภัย ซึ่งประกอบด้วยกิจกรรมที่ผู้สูงอายุไม่สามารถทำได้ การตั้งแคมป์ในพื้นที่ชนบทห่างไกลซึ่งต้องใช้ความสามารถทางร่างกายและจิตใจอย่างมาก และเส้นทางที่เดินทางจะไม่ถูกกำหนดไว้ ดังนั้นบ่อยครั้งที่ผู้ตั้งแคมป์จะออกเดินทางโดยไม่มีแผนที่เส้นทาง

2) การตั้งแคมป์ในรูปแบบสังคมที่เป็นการตั้งแคมป์ที่ถูกจัดขึ้นตามความสนใจของกลุ่ม เช่น เป็นการจัดกิจกรรมเพื่อทำความรู้จักกันมากขึ้น และเพื่อให้ลูก ๆ ได้มีโอกาสพบปะและเล่นสนุกด้วยกัน เป็นรูปแบบการตั้งแคมป์เพื่อการพักผ่อนซึ่งเป็นหนึ่งในรูปแบบการตั้งแคมป์ที่ได้รับความนิยมมากที่สุด

3) การตั้งแคมป์ในรูปแบบเต็นท์ที่เป็นที่นิยมกันอย่างมากมายทั่วโลก ซึ่งรูปแบบนี้จะมีอุปกรณ์ที่จำเป็น เช่น อุปกรณ์ทำอาหาร แผ่นรองนอน ถุงนอน และอุปกรณ์ความปลอดภัยเพื่อการตั้งแคมป์ เป็นต้น โดยใช้สถานที่ในการตั้งแคมป์เช่น อุทยานแห่งชาติและสวนธรรมชาติ เต็นท์ที่ใช้จะมีหลากหลายขนาด ตั้งแต่เต็นท์ขนาดเล็กครอบคลุมไปจนถึงเต็นท์สำหรับคนเดียว

นอกจากนั้น Brooker and Joppe (2013) ได้เพิ่มเติมรูปแบบการตั้งแคมป์ว่าในระยะเวลาปัจจุบันผู้ประกอบการเอกชนหลายแห่งได้พัฒนาพื้นที่เพื่อการตั้งแคมป์ โดยเพิ่มสิ่งอำนวยความสะดวกที่สามารถสร้างความบันเทิงภายในสถานที่ตั้งแคมป์ได้เช่น การสร้างร้านอาหาร สปา สระว่ายน้ำ สวนน้ำ คลับสำหรับเด็ก การทำกิจกรรมกลางแจ้งและกิจกรรมกีฬา เป็นต้น

เหตุผลและความต้องการที่ส่งผลต่อการตัดสินใจในการท่องเที่ยวในรูปแบบแคมป์ปิ้ง

สำหรับมุมมองและเหตุผลที่ส่งผลต่อการเลือกพื้นที่ในการตั้งแคมป์จะประกอบไปด้วย สภาพแวดล้อมที่มีความสะดวกและปลอดภัยต่อการตั้งแคมป์ โครงสร้างพื้นฐานที่เหมาะสมเช่น ระบบแสงสว่าง สถานที่ในการตั้งแคมป์จะต้องอยู่ไม่ไกลจากแหล่งท่องเที่ยวเพื่อเป็นการเพิ่มกิจกรรมในการท่องเที่ยวได้มากขึ้น ความมีลักษณะเฉพาะของสถานที่แคมป์ที่มีความโดดเด่น มีความสวยงามและมีกิจกรรมที่หลากหลายน่าสนใจ (Roiphila, Pattpreeda, & Oagsuwan, 2023)

จากผลการศึกษาของ Chimdee and Wechakit (2012) พบว่าแนวทางในการจัดการพื้นที่สำหรับการกางเต็นท์จะต้องประกอบไปด้วย 1) ควรมีเจ้าหน้าที่เข้ามาดูแลรักษาความปลอดภัยให้กับผู้ที่มากางเต็นท์และจะต้องเพิ่มป้ายเตือนหรือสัญลักษณ์ด้วย 2) ควรมีเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับงานบริการในบริเวณพื้นที่กางเต็นท์ควรให้บริการด้วยความสุภาพและมีอัธยาศัยดี 3) ควรมีพื้นที่ลานจอดรถที่เพียงพอและมีการบริหารจัดการในเรื่องของการจราจรให้มีความสะดวกมากที่สุด 4) ต้องมีการเพิ่มจำนวนเจ้าหน้าที่ให้เพียงพอต่อการทำความสะอาดบริเวณห้องอาบน้ำและห้องสุขาให้อยู่ในสภาพที่สะอาด โดยเฉพาะในช่วงฤดูการท่องเที่ยว 5) สำหรับบริเวณที่พักควรมีข้อมูลที่ชัดเจนสำหรับผู้มาท่องเที่ยวเช่น ราคาของที่พักรวมและจำนวนที่สามารถรองรับได้ 6) ควรมีการจัดการเรื่องของการร้านอาหารที่ต้องสะอาด ราคาไม่แพงและเพียงพอต่อความต้องการของนักท่องเที่ยว 7) ควรมีการประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างความตระหนักในเรื่องของการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติแก่ผู้ที่มาใช้บริการในพื้นที่แคมป์ปิ้ง 8) ควรมีการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมและกระตุ้นให้ผู้มาตั้งแคมป์นำขยะกลับออกจากพื้นที่ เพื่อเป็นการช่วยลดปริมาณขยะที่เป็นภาระการจัดการขยะของเจ้าหน้าที่

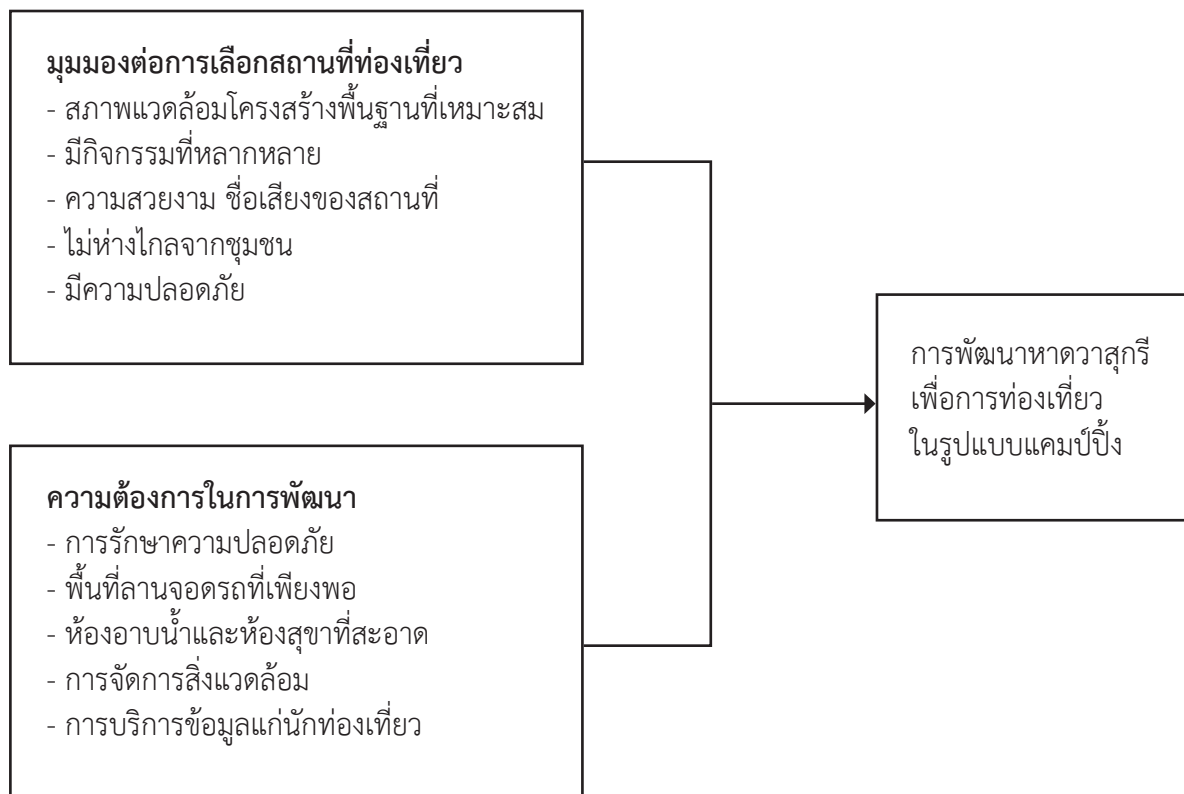
ผลกระทบเชิงลบจากการท่องเที่ยวในรูปแบบแคมป์ปิ้ง

ถึงแม้ว่าการท่องเที่ยวในรูปแบบการตั้งแคมป์จะเป็นการพักผ่อนในพื้นที่ธรรมชาติ แต่จากการที่มีผู้คนเข้าไปใช้พื้นที่เป็นจำนวนมากอาจจะส่งผลกระทบทางลบต่อระบบนิเวศและสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติในพื้นที่นั้น ๆ ได้ โดย Mauricette Larissa (2013) และ Wei Chen, Ming Tu and Hung Tung (2022) ได้อธิบายว่าความเสียหายส่วนใหญ่ที่มีต่อธรรมชาติจะมาจากกิจกรรมของผู้ที่ตั้งแคมป์เช่น การทิ้งขยะหลังจากการตั้งแคมป์ การเหยียบย่ำการทำลายพันธุ์พืช การรบกวนสัตว์ป่าบริเวณรอบ ๆ พื้นที่แคมป์ปิ้ง การใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างผิดวิธีรวมทั้งการจัดการของกิจกรรมที่ไม่เหมาะสม การเสื่อมสภาพของภูมิทัศน์ และการทำกิจกรรมหรือมีจำนวนนักท่องเที่ยวที่มากเกินไปจนเกินกว่าขีดความสามารถในการรองรับของพื้นที่ ที่นำไปสู่การเกิดปัญหาทางระบบนิเวศวิทยาเช่น การเสื่อมโทรมของพืชพรรณและดิน

จากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องจะพบว่าการท่องเที่ยวในรูปแบบแคมป์ปิ้งเป็นการท่องเที่ยวที่ให้ความสำคัญต่อสภาพสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ โดยนักท่องเที่ยวจะใช้ระยะเวลาในการพักผ่อนที่มีลักษณะชั่วคราวที่มีราคาไม่แพงในสภาพแวดล้อมชนบทไปสู่การท่องเที่ยวที่มีความสะดวกสบายและมีค่าใช้จ่ายที่ค่อนข้างสูง โดยมีเหตุผลที่หลากหลายในการเลือกสถานที่แคมป์ปิ้งเช่น สภาพแวดล้อมที่มีความสะดวกมีความปลอดภัยและอยู่ไม่ไกลจากแหล่งท่องเที่ยวเป็นต้น นอกจากนี้แนวทางในการจัดการพื้นที่แคมป์ปิ้งเพื่อจูงใจให้นักท่องเที่ยวเข้ามาพักผ่อนจะต้องประกอบไปด้วย การมีเจ้าหน้าที่เข้ามาดูแลรักษาความปลอดภัย มีพื้นที่ลานจอดรถที่เพียงพอ มีห้องอาบน้ำและห้องสุขาให้อยู่ในสภาพที่สะอาด มีข้อมูลที่ชัดเจนสำหรับผู้มาท่องเที่ยวเช่นราคาของที่พักรวมเป็นต้น อย่างไรก็ตามจะต้องมีการคำนึงถึงผลกระทบเชิงลบที่มีต่อพื้นที่ที่มีการจัดกิจกรรมพักผ่อนในรูปแบบแคมป์ปิ้งด้วย

กรอบแนวคิดการวิจัย

ผู้วิจัยได้ทบทวนงานของ Roiphila, Pattpreeda, and Oagsuwan (2023) และ Chimdee and Wechakit (2012) แล้วได้นำมาประยุกต์ให้เป็นแนวคิดในการศึกษาในครั้งนี้ดังนี้

ภาพ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ที่มา: ประยุกต์จาก Roiphila, Pattpreeda, and Oagsuwan (2023) และ
Chimdeedee and Wechakit (2012)

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาในประเด็นเรื่องการพัฒนาหาดวาสุกรีให้เป็นพื้นที่ท่องเที่ยวในรูปแบบแคมป์ปิ้ง โดยขอบเขตของการวิจัยจะประกอบไปด้วย

1. ขอบเขตด้านพื้นที่คือ พื้นที่หาดวาสุกรี ตำบลตะลุมพันธ์ อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
2. ขอบเขตด้านประชากรที่ประกอบไปด้วย 1) นักท่องเที่ยวจากจังหวัดต่าง ๆ ที่มาท่องเที่ยวในบริเวณพื้นที่หาดวาสุกรี 2) เจ้าหน้าที่จากหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ 3) ผู้แทนจากชุมชนและผู้ประกอบการในพื้นที่

กลุ่มตัวอย่างและการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างของการศึกษาในครั้งนี้จะประกอบไปด้วย

1. นักท่องเที่ยวที่เข้ามาเที่ยวในบริเวณพื้นที่หาดวาสุกรี โดยใช้เกณฑ์การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของ Yamane (1973) โดยกำหนดค่าความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้เท่ากับ 0.10 ซึ่งจะได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 100 คนและผู้วิจัยได้ทำการเก็บข้อมูลเพิ่มเติมจากกลุ่มตัวอย่างอีก 20 คนรวมทั้งสิ้น 120 คน ผู้วิจัยใช้วิธีการคัดเลือกแบบบังเอิญและใช้แบบสอบถามเชิงปริมาณเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2. เจ้าหน้าที่จากเทศบาลตำบลตะลุมพันธ์เช่น นายกเทศมนตรี เจ้าหน้าที่จากกองพัฒนาชุมชนและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้ดำเนินการคัดเลือกผู้ให้ข้อมูลที่เป็นผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงเหล่านี้ด้วยวิธีการเฉพาะเจาะจงจำนวนทั้งสิ้น 5 คน และใช้การสัมภาษณ์โดยตรงผ่านเทคนิคการสัมภาษณ์เชิงลึกที่ใช้แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลในประเด็นการพัฒนาพื้นที่หาดวาสุกรีให้เหมาะสมต่อการท่องเที่ยวในรูปแบบแคมป์ปิ้ง

3. ผู้แทนจากชุมชนที่อยู่ติดบริเวณหาดวาสุกรีเช่น ประธานชุมชน รองประธานชุมชนและเจ้าของร้านค้าในพื้นที่หาดวาสุกรี ผู้วิจัยได้ดำเนินคัดเลือกผู้ให้ข้อมูลที่เป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียด้วยวิธีการเฉพาะเจาะจงจำนวนทั้งสิ้น 5 คน และใช้การสัมภาษณ์โดยตรงผ่านเทคนิคการสัมภาษณ์เชิงลึกที่ใช้แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งมีโครงสร้างเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลในประเด็นเรื่องสถานการณ์การท่องเที่ยวและการพัฒนาพื้นที่หาดวาสุกรีให้เหมาะสมต่อการท่องเที่ยวในรูปแบบแคมป์ปิ้ง

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาในครั้งนี้ใช้เทคนิคในการเก็บข้อมูลทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้องและครบถ้วนเพื่อใช้สำหรับการวิเคราะห์และการอภิปรายผลที่นำไปสู่ข้อเสนอแนะต่อการพัฒนาพื้นที่หาดวาสุกรีให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวในรูปแบบแคมป์ปิ้ง

1. การศึกษาและการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้ข้อมูลจากแหล่งทุติยภูมิทั้งจากเอกสารและรายงานที่เกี่ยวข้องที่ประกอบไปด้วยข้อมูลที่เกี่ยวข้องในประเด็นเรื่องการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและการท่องเที่ยวเชิงแคมป์ปิ้ง

2. การศึกษาโดยการเก็บข้อมูลภาคสนาม ด้วยการประยุกต์ใช้เครื่องมือแบบสอบถามเชิงปริมาณเพื่อศึกษามุมมองของนักท่องเที่ยวต่อการเลือกสถานที่ท่องเที่ยวในรูปแบบแคมป์ปิ้งและความต้องการของนักท่องเที่ยวต่อการพัฒนาหาดวาสุกรี ซึ่งประเด็นในแบบสอบถามได้รับมาจากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องที่เป็นประโยชน์และเหมาะสมสอดคล้องต่องานวิจัยในครั้งนี้ การเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพด้วยการสัมภาษณ์ตัวแทนจากภาครัฐ ชุมชนและผู้ประกอบการ ที่นำไปสู่การพัฒนาหาดวาสุกรีให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงแคมป์ปิ้ง รวมทั้งการลงสังเกตการณ์ในพื้นที่จริง

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งออกได้เป็น 2 รูปแบบก็คือ 1) การวิเคราะห์เชิงปริมาณที่ได้ข้อมูลจากแบบสอบถาม โดยข้อมูลเชิงปริมาณจะถูกนำมาวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมการวิเคราะห์เชิงสถิติทางสังคมศาสตร์ โดยใช้สถิติเชิงพรรณนาคือ ค่าเฉลี่ยมาวิเคราะห์ข้อมูล 2) การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพที่ได้รับจากการสัมภาษณ์เชิงลึกและการเก็บข้อมูลจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง โดยจะใช้เทคนิคการวิเคราะห์ด้วยการจัดกลุ่มข้อมูล การวิเคราะห์เนื้อหา และการสรุปผลของข้อมูลที่ได้รับ

ผลการวิจัย

หาดวาสุกรีเป็นสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่มีชื่อเสียงแห่งหนึ่งของอำเภอสายบุรี ซึ่งบริเวณชายหาดยังเป็นพื้นที่ที่สามารถจัดกิจกรรมกลางแจ้งได้หลากหลายประเภททั้งกีฬาชายหาดและโดยเฉพาะกิจกรรมแคมป์ปิ้งซึ่งทางหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้เคยจัดกิจกรรมในบริเวณชายหาดและได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยวที่ชอบการตั้งแคมป์จำนวนมาก นอกจากนั้นจากการสัมภาษณ์ผู้บริหารของเทศบาลเมืองตะลุมพุกพบว่าทางเทศบาลมีแผนงานโครงการที่จะส่งเสริมการท่องเที่ยวในรูปแบบแคมป์ปิ้งด้วยเช่นกัน รวมทั้งชุมชนรอบบริเวณหาดวาสุกรีก็นิยมเตรียมตัวเพื่อรองรับการท่องเที่ยวในรูปแบบนี้ด้วยเช่นกัน มีการให้บริการเช่าเต็นท์สำหรับนักท่องเที่ยวที่จะมาท่องเที่ยว ดังนั้นการพัฒนาบริเวณหาดวาสุกรีให้เป็นพื้นที่สำหรับการตั้งแคมป์จึงเป็นอีกหนึ่งกิจกรรมที่เหมาะสมที่ควรที่จะได้รับการส่งเสริม ดังนั้นผู้วิจัยได้ทำการสอบถามนักท่องเที่ยวที่เข้ามาท่องเที่ยวในบริเวณหาดวาสุกรีถึงมุมมองของนักท่องเที่ยวต่อการเลือกสถานที่ท่องเที่ยวในรูปแบบแคมป์ปิ้งและความต้องการในการพัฒนาพื้นที่เพื่อรองรับการท่องเที่ยวในรูปแบบแคมป์ปิ้งโดยมีข้อค้นพบดังต่อไปนี้

ตาราง 1 มุมมองของนักท่องเที่ยวต่อการเลือกสถานที่ท่องเที่ยวในรูปแบบแคมป์ปิ้ง

ประเด็น	ค่าเฉลี่ย	การแปลผล
ธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์และสวยงามของสถานที่ท่องเที่ยวนั้น ๆ	4.31	มากที่สุด
ความสะดวกและรวดเร็วในการเดินทาง	4.16	มาก
เป็นสถานที่ในการจัดกิจกรรมที่มีความปลอดภัย ต่อชีวิตและทรัพย์สิน	4.15	มาก
มีค่าใช้จ่ายไม่แพง	4.00	มาก
เป็นสถานที่ที่มีความสะดวกใกล้แหล่งชุมชนที่สามารถซื้อของกินของใช้ได้	3.96	มาก
ความมีชื่อเสียงของสถานที่ทางเดินเท้า	3.75	มาก
มีกิจกรรมที่หลากหลายให้ทำไม่เพียงแค่การมาจัดกิจกรรมทางเดินเท้า	3.39	ปานกลาง
เป็นสถานที่เป็นธรรมชาติและอยู่ห่างไกลจากชุมชน	3.33	ปานกลาง

ที่มา : ข้อมูลจากการสัมภาษณ์นักท่องเที่ยวด้วยแบบสอบถามเชิงปริมาณ

จากตาราง 1 พบว่าเหตุผลในการเลือกสถานที่ท่องเที่ยวในรูปแบบแคมป์ปิ้งที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดลำดับแรก ที่ส่งผลต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวในรูปแบบแคมป์ปิ้ง คือ ประเด็นด้านธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ (4.31) ประเด็นในลำดับที่สองคือเรื่องความสะดวกในการเดินทาง (4.16) ประเด็นลำดับที่สามคือเรื่องความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน (4.15) และประเด็นในลำดับที่สี่คือเรื่องค่าใช้จ่ายที่มีราคาเหมาะสม (4.00) ซึ่งประเด็นเหล่านี้เป็นปัจจัยที่ทางหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องให้ความสนใจและพยายามจัดการกับผลกระทบทางลบที่อาจจะเกิดขึ้นกับปัจจัยเหล่านี้ อย่างไรก็ตามแม้ว่าประเด็นเรื่องกิจกรรมที่หลากหลายจะไม่ใช่ประเด็นที่สำคัญในระดับต้น ๆ แต่จากการสัมภาษณ์ผู้บริหารและผู้แทนจากชุมชนจะพบว่าการมีกิจกรรมที่หลากหลายก็เป็นองค์ประกอบหนึ่งที่ช่วยดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เข้ามาทำกิจกรรมท่องเที่ยวในรูปแบบแคมป์ปิ้งในพื้นที่หาดวาสุกรีด้วยเช่นเดียวกัน

ตาราง 2 ความต้องการของนักท่องเที่ยวต่อการพัฒนาหาดวาสุกรีเพื่อการจัดกิจกรรมแคมป์ปิ้ง

ความต้องการในการพัฒนาพื้นที่หาดวาสุกรี	ค่าเฉลี่ย	การแปลผล
ระบบการดูแลความปลอดภัยให้กับนักท่องเที่ยว	4.25	มากที่สุด
ป้ายบอกเส้นทางท่องเที่ยว	4.16	มาก
ห้องน้ำสาธารณะที่สะอาด ปลอดภัยและเพียงพอ	4.16	มาก
ความพอเพียงของลานจอดรถ	4.10	มาก
ความสะอาดในบริเวณที่ท่องเที่ยว	4.08	มาก
โครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นเช่น น้ำประปาและระบบแสงสว่าง	4.00	มาก
การจัดการสิ่งแวดล้อม ขยะ น้ำเสีย	3.90	มาก
การบริการข้อมูลท่องเที่ยว	3.39	ปานกลาง
พัฒนาร้านค้าชุมชนเพื่อรองรับการซื้อสินค้าของผู้มาทางเดินเท้า	3.38	ปานกลาง

ที่มา : ข้อมูลจากการสัมภาษณ์นักท่องเที่ยวด้วยแบบสอบถามเชิงปริมาณ

จากตาราง 2 จะพบว่าความต้องการของนักท่องเที่ยวที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดลำดับแรกต่อการพัฒนาหาดวาสุกรี เพื่อการจัดกิจกรรมแคมป์ปิ้งคือ เรื่องของระบบการดูแลความปลอดภัยให้กับนักท่องเที่ยว (4.25) ความต้องการในลำดับที่สองคือเรื่องของป้ายบอกเส้นทางการเดินทางเพื่อการท่องเที่ยว (4.16) และ เรื่องของห้องน้ำสาธารณะที่สะอาด ปลอดภัยและมีความเพียงพอ (4.16) ความต้องการในลำดับที่สามคือเรื่องของความพอเพียงของลานจอดรถ (4.10) และความต้องการในลำดับที่สี่คือเรื่องของความสะอาดในบริเวณพื้นที่ทำกิจกรรมแคมป์ปิ้ง (4.08) เมื่อพิจารณาภาพรวมของความต้องการจะพบว่าเรื่องความปลอดภัย ความสะอาดของสถานที่ท่องเที่ยว และเรื่องของห้องน้ำสาธารณะเป็นประเด็นที่ต้องมีการปรับปรุงและพัฒนาอย่างจริงจังเพื่อเป็นองค์ประกอบที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวในรูปแบบแคมป์ปิ้งให้เข้ามาทำกิจกรรมในพื้นที่หาดวาสุกรี

ตาราง 3 กิจกรรมเพื่อสนับสนุนชุมชนรอบหาดวาสุกรี

กิจกรรมสนับสนุนชุมชน	ค่าเฉลี่ย	การแปรผล
การซื้อของกินของใช้จากคนในชุมชน	4.26	มากที่สุด
การทำกิจกรรมเพื่อการพัฒนาชุมชนเช่น การเก็บขยะ	4.08	มาก
การสนับสนุนสินค้าของฝากจากชุมชน	3.90	มาก
การบริจาคสิ่งของเช่น ของกิน ของใช้ ให้กับชุมชน	3.37	ปานกลาง

ที่มา : ข้อมูลจากการสัมภาษณ์นักท่องเที่ยวด้วยแบบสอบถามเชิงปริมาณ

จากตาราง 3 ในเรื่องของกิจกรรมของนักท่องเที่ยวที่ช่วยสนับสนุนชุมชนรอบหาดวาสุกรีจะพบว่า การซื้อสินค้าจากชุมชนเป็นกิจกรรมที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือกิจกรรมพัฒนาชุมชน ในลำดับที่สามคือการซื้อสินค้าของฝากจากชุมชนและกิจกรรมในลำดับสุดท้ายคือการบริจาคสิ่งของให้ชุมชน โดยในประเด็นนี้จะพบว่า การซื้อสินค้าอุปโภคและบริโภคจะมีค่าเฉลี่ยที่มากที่สุด ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องให้ความสำคัญและหาแนวทางในการพัฒนาสินค้าและบริการของชุมชนรวมทั้งการควบคุมเรื่องราคาของสินค้าและบริการให้มีความยุติธรรมและเหมาะสมด้วยเช่นเดียวกัน

นอกจากการสัมภาษณ์โดยใช้แบบสัมภาษณ์เชิงลึกสำหรับนักท่องเที่ยวที่เข้ามาเที่ยวในบริเวณหาดวาสุกรี นักวิจัยได้ทำการสัมภาษณ์เชิงลึกต่อผู้บริหาร คณะทำงานของเทศบาลเมืองตะลุมบอน ผู้แทนจากชุมชนรอบหาดวาสุกรี และผู้ประกอบการร้านค้า ในประเด็นสถานการณ์การท่องเที่ยวของหาดวาสุกรีและองค์ประกอบในการพัฒนาพื้นที่หาดวาสุกรีให้เป็นพื้นที่ท่องเที่ยวในรูปแบบแคมป์ปิ้ง ทำให้พบถึงประเด็นที่น่าสนใจที่นอกจากจะเป็นเรื่องของพัฒนาในเชิงพื้นที่แล้ว ยังมีประเด็นที่เกี่ยวข้องที่ไม่อาจจะละเลยความสำคัญ โดยเฉพาะประเด็นเรื่องการบริหารจัดการที่ส่งผลต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่อยู่ในพื้นที่โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

องค์ประกอบด้านบทบาทผู้นำท้องถิ่น: จากการสัมภาษณ์นายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองตะลุมบอน โดยนายกเทศมนตรีมีความตั้งใจที่ว่า “จะทำให้หาดวาสุกรีมีชีวิตชีวา 24 ชั่วโมง” และทางผู้บริหารของเทศบาลฯ ได้บรรจุแผนงานโครงการที่จะปรับปรุงภูมิทัศน์และโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นและอำนวยความสะดวกต่อผู้ที่เข้ามาท่องเที่ยวในพื้นที่หาดวาสุกรีเช่น การปรับปรุงซ่อมแซมอาคารที่รองรับกิจกรรมประเพณีการตกปลาซึ่งสามารถพัฒนาให้เกิดความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวที่จะมาเที่ยวในรูปแบบแคมป์ปิ้ง อย่างไรก็ตามโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นบางอย่างเช่นห้องน้ำสาธารณะยังมีจำนวนไม่เพียงพอ ซึ่งในประเด็นเรื่องบทบาทของผู้นำเป็นปัจจัยที่ค่อนข้างมีอิทธิพลเพราะว่าเมื่อผู้นำมีความสนใจในประเด็นใดก็ตาม ก็จะมีความพยายามที่จะแปลงแนวคิดนั้น ๆ ให้ออกมาเป็นแผนนโยบายและกิจกรรมที่เป็นจริง สำหรับเทศบาลเมืองตะลุมบอนผู้บริหารของเทศบาลได้มีความสนใจใน

ประเด็นเรื่องของการท่องเที่ยวในรูปแบบแคมป์ปีงตั้งนั้นโอกาสที่จะประสบความสำเร็จในการสนับสนุนการท่องเที่ยวในรูปแบบนี้จึงมีความเป็นไปได้อย่างมาก

องค์ประกอบด้านการพัฒนาทักษะความรู้ของบุคลากร: สอดคล้องกับประเด็นของบทบาทผู้นำทางผู้บริหารของเทศบาลมีแผนงานโครงการที่ส่งเสริมต่อการท่องเที่ยวในรูปแบบแคมป์ปีง อย่างไรก็ตามการพัฒนาบุคลากรของเทศบาลก็เป็นสิ่งที่จำเป็นเช่นเดียวกัน โดยทางนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองตะลันได้กล่าวว่า จะเป็นที่ต้องมีการอบรมเพิ่มทักษะและปรับเปลี่ยนทัศนคติของเจ้าหน้าที่เทศบาลให้มีรูปแบบการทำงานในเชิงรุกให้มากขึ้น เช่น การทำงานโปรโมทการท่องเที่ยวของหาดวาสกรีและการในความสัมพันธ์ในเรื่องของการใช้ Information technology เข้ามาช่วยในการทำงานให้เพิ่มมากขึ้น ซึ่งประเด็นนี้จะเป็นอีกหนึ่งปัจจัยที่ช่วยสนับสนุนการพัฒนาพื้นที่เพื่อการท่องเที่ยวในรูปแบบประเภทต่าง ๆ ที่รวมถึงการท่องเที่ยวในรูปแบบแคมป์ปีง

นอกจากนั้นการเสริมทักษะและความรู้ให้กับประชาชนในชุมชนก็ยังเป็นสิ่งที่จำเป็นที่จะช่วยในการรองรับการท่องเที่ยวในบริเวณหาดวาสกรีด้วยเช่นเดียวกัน เพราะว่าการจัดกิจกรรมแคมป์ปีงจำเป็นที่จะต้องให้ชุมชนเข้ามาร่วมเป็นเจ้าภาพหลักในการบริหารจัดการด้วย

องค์ประกอบด้านความหลากหลายของกิจกรรม: ทางเทศบาลมีแผนงานที่จะจัดกิจกรรมที่สามารถเชื่อมโยงกับการทำกิจกรรมการกางเต็นท์ได้เช่น งานตกปลาที่เป็นประเพณีและมีการจัดต่อเนื่องมาเป็นระยะเวลานานหลายปี นอกจากนั้นทางเทศบาลยังมีการพัฒนาพื้นที่เพื่อเป็นการรองรับการจัดงานลูกเสือ มีฐานกิจกรรมลูกเสือที่สามารถเชื่อมโยงกับกิจกรรมแคมป์ปีงได้ มีแผนที่จะจัดกิจกรรมการขี่ม้าและการสนับสนุนกีฬาชายหาดเช่น วอลเลย์บอลและฟุตบอลชายหาด กิจกรรมล่องเรือและการรับประทานอาหารในพื้นที่ป่าต้นจาก (ป่าชายเลน) ที่เป็นกิจกรรมเสริมสำหรับผู้ที่ต้องการเข้ามาทำกิจกรรมการกางเต็นท์ในพื้นที่หาดวาสกรี ซึ่งในประเด็นเรื่องของการมีกิจกรรมเสริมที่หลากหลายจะช่วยสร้างแรงจูงใจให้นักท่องเที่ยวเข้ามาเที่ยวในรูปแบบแคมป์ปีงในพื้นที่มากยิ่งขึ้น เพราะการท่องเที่ยวจะได้ไม่จำกัดเฉพาะแค่การตั้งแคมป์แต่ยังรวมไปถึงกิจกรรมประเภทอื่น ๆ ที่สร้างความสนุกสนานและสร้างความประทับใจให้กับนักท่องเที่ยวที่เข้ามาในพื้นที่

องค์ประกอบด้านความร่วมมือกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย: ในการพัฒนาการท่องเที่ยวในพื้นที่หาดวาสกรีไม่ว่าจะเป็นการท่องเที่ยวในรูปแบบใดก็ตาม จำเป็นที่จะต้องมีการสร้างความร่วมมือกับภาคส่วนที่เกี่ยวข้องพื้นที่ให้มากที่สุด ซึ่งทางผู้บริหารเทศบาลได้มีแนวคิดที่จะเชิญชวนให้หน่วยงานเอกชนและชุมชนรอบหาดวาสกรีเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยว โดยในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมาทางเทศบาลได้เปิดโอกาสให้ภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาตลาดที่เรียกว่า “ตลาดเจ้าพระยา” ที่เป็นตลาดรองรับนักท่องเที่ยวโดยจะมีการนำเอาสินค้าชุมชนมาขายและให้คนในพื้นที่ได้มีร้านค้าขายของ ซึ่งจะมีการกำหนดสัดส่วนโควตาให้กับประชาชนในชุมชนของเทศบาลเป็นหลักเพื่อเป็นการสร้างรายได้ให้คนในชุมชน นอกจากนั้นทางเทศบาลยังได้รับความช่วยเหลือจากอาจารย์จากมหาวิทยาลัยในการพัฒนาตลาดอีกด้วยเช่นกัน สำหรับชุมชนได้มีการเตรียมตัวเช่นกันโดยมีการให้บริการเช่าเต็นท์สำหรับนักท่องเที่ยวที่จะเข้ามาตั้งแคมป์ในพื้นที่หาดวาสกรี จะเห็นได้ว่าบทบาทของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียโดยเฉพาะภาคเอกชนและชุมชนเป็นอีกหนึ่งปัจจัยที่สำคัญที่จะเข้ามาช่วยพัฒนาการท่องเที่ยวรวมทั้งการท่องเที่ยวในรูปแบบแคมป์ปีงด้วยเช่นเดียวกัน

การอภิปรายผลการวิจัย

บทความวิจัยนี้เป็นการนำเสนอมุมมองและความต้องการในการพัฒนาพื้นที่หาดวาสกรีให้เป็นสถานที่ท่องเที่ยวในรูปแบบแคมป์ปีง โดยข้อค้นพบจากการลงสำรวจพื้นที่วิจัยและการสอบถามกลุ่มตัวอย่างจะพบว่า สภาพพื้นที่บริเวณหาดวาสกรีเป็นพื้นที่ที่เหมาะสมต่อการพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวในรูปแบบการกางเต็นท์ทั้งการมีธรรมชาติที่สวยงาม มีโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นที่สามารถรองรับการท่องเที่ยวในรูปแบบการตั้งแคมป์ การมีกิจกรรมท่องเที่ยวที่หลากหลายที่นักท่องเที่ยวสามารถท่องเที่ยวได้อย่างสนุกสนานไม่น่าเบื่อ นักท่องเที่ยวที่เข้ามาท่องเที่ยวยังเป็น

ส่วนหนึ่งในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของชุมชนได้ด้วยเช่นเดียวกัน Samarak, Burakachonkun, and Tongla (2022) ได้นำเสนอข้อค้นพบจากงานวิจัยว่าผลกระทบด้านบวกเชิงเศรษฐกิจจากการท่องเที่ยวทำให้เศรษฐกิจชุมชนมีการขยายตัว มีการผลิตสินค้าและบริการและมีการจ้างงานเพิ่มมากขึ้น อย่างไรก็ตามผู้ประกอบการร้านค้าในบริเวณพื้นที่หาดวาสุกรีได้สะท้อนออกมาว่าผู้ที่มาท่องเที่ยวในรูปแบบแคมป์ปิ้งจะเตรียมของกินของใช้มาพร้อมแล้ว และนักท่องเที่ยวในกลุ่มนี้จะไม่ได้นำอาหารหรือเครื่องดื่มจากร้านค้าเท่าไรนักซึ่งอาจจะไม่ได้เป็นไปตามข้อค้นพบของเพ็ญศิริ สมารักษ์และคณะ

ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องโดยเฉพาะทางเทศบาลเมืองตะลุมบอนจะต้องมีการพูดคุยกับร้านค้าเพื่อทำการปรับตัวหรือพัฒนาการบริการให้ดีขึ้นเพิ่มมากขึ้นเช่น การส่งเสริมรูปแบบการขายที่แสดงการให้บริการของทางร้านค้าอย่างชัดเจนเช่น คุณภาพและราคาของอาหาร คุณภาพการให้บริการ รวมทั้งการโฆษณาผ่านช่องทางสื่อประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง (Amarinrat, 2018) นอกจากนี้ยังต้องคำนึงถึงผลกระทบทางลบที่มีต่อเศรษฐกิจชุมชนด้วยเช่น การกระจายรายได้อย่างไม่ทั่วถึงที่มีต่อประชาชนในชุมชน การมีสินค้าและการให้บริการที่มีราคาสูงขึ้น (Samarak, Burakachonkun, & Tongla, 2022)

แม้ว่าการท่องเที่ยวแบบแคมป์ปิ้งจะเป็นหนึ่งในรูปแบบการท่องเที่ยวที่เน้นความใกล้ชิดกับสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ แต่อย่างไรก็ตามต้องมีการคำนึงถึงปัจจัยเชิงลบที่อาจเกิดขึ้นกับสภาพธรรมชาติในบริเวณพื้นที่ท่องเที่ยวด้วยเช่น การควบคุมคุณภาพน้ำเสียที่อาจเกิดขึ้นจากการอุปโภคและบริโภคของผู้ที่มาท่องเที่ยว ปัญหาเรื่องของความสะอาดและปัญหาขยะที่อาจเกิดขึ้นและจำนวนของถังขยะที่ต้องมีความเพียงพอต่อปริมาณขยะที่อาจเกิดขึ้นจากการท่องเที่ยวโดยเฉพาะในช่วงฤดูการท่องเที่ยว รวมทั้งปัญหาเรื่องการจัดการจราจรและการให้บริการทางคมนาคมขนส่งในชุมชนที่เป็นพื้นที่ท่องเที่ยว (Pongwiritthong, & Pakvipas, 2014 ; Amarinrat, 2018) นอกจากนี้การจัดเตรียมเรื่องความปลอดภัยสำหรับนักท่องเที่ยว ห้องอาบน้ำ และห้องสุขาที่เพียงพอและมีความสะอาด ลานจอดรถรองรับผู้มาท่องเที่ยว และโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นโดยเฉพาะเรื่องของแสงสว่างเป็นสิ่งที่ผู้ที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ต้องให้ความสำคัญอย่างมากที่มีความสอดคล้องกับการศึกษาของ Chimdee and Wechakit (2012)

บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นอีกหนึ่งองค์ประกอบที่สำคัญต่อการส่งเสริมการท่องเที่ยวของชุมชนในรูปแบบต่าง ๆ เพราะวาทะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีศักยภาพ มีอำนาจหน้าที่และความใกล้ชิดกับชุมชนที่ช่วยในการสร้างความได้เปรียบจากทุนทางธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ประเพณีวัฒนธรรมที่อยู่ในท้องถิ่นของตนเองที่นำมาพัฒนาเป็นพื้นที่ท่องเที่ยวได้อย่างสร้างสรรค์และยังสามารถสร้างรายได้ให้กับชุมชนในพื้นที่ของตนเอง (Choibamroong, 2009) และจากข้อค้นพบจากงานวิจัยประการหนึ่งถึงบทบาทผู้นำของเทศบาลเมืองตะลุมบอนที่พร้อมสนับสนุนการท่องเที่ยวในรูปแบบแคมป์ปิ้งที่สอดคล้องกับงานของ Nilsawas Duhamel (2020) ที่ได้กล่าวถึงวิสัยทัศน์ของนายกเทศมนตรีที่เป็นปัจจัยสำคัญที่นำไปสู่การพัฒนาพื้นที่เมืองเก่าให้เป็นพื้นที่ท่องเที่ยว อย่างไรก็ตามเพียงแค่งานวิจัยผู้นำเพียงอย่างเดียวยังไม่มีความเพียงพอต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวในระดับชุมชน

โดยการสร้างการมีส่วนร่วมจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในพื้นที่เป็นอีกหนึ่งองค์ประกอบที่จำเป็นอย่างมากต่อการส่งเสริมการท่องเที่ยวในชุมชนเมื่อ ซึ่งการบูรณาการภาคส่วนต่าง ๆ เพื่อการขับเคลื่อนการท่องเที่ยวจะต้องมาจากภาคประชาสังคม ชุมชน หน่วยงานภาครัฐ และภาคเอกชนต่าง ๆ ให้เข้ามามีส่วนในการอนุรักษ์และพัฒนาพื้นที่ท่องเที่ยวให้เกิดประโยชน์ต่อชุมชนได้อย่างถาวร (Kanburom, 2021)

ประการแรกบทบาทของภาคเอกชนจำเป็นอย่างมากที่จะเข้ามาช่วยในการพัฒนาหรือการจัดการบริการ เพราะว่าเอกชนจะมีศักยภาพและความพร้อมทั้งทางการเงินและองค์ความรู้ได้เป็นอย่างดี โดยรูปแบบที่ให้บทบาทแก่ภาคเอกชนในการเข้ามาดำเนินการในกิจกรรมบางประเภทแทนหน่วยงานภาครัฐยกตัวอย่างเช่น รูปแบบการว่าจ้างหรือที่เรียกว่า Out Sourcing และรูปแบบการร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนหรือที่เรียกว่า

Public-Private Partnership (PPP) เป็นต้น ซึ่งวิธีการเหล่านี้จะมีความได้เปรียบก็คือ ก่อให้เกิดการประหยัดต้นทุนค่าใช้จ่ายของหน่วยงานภาครัฐด้วยการให้หน่วยงานภาคเอกชนเข้ามาบริหารจัดการและยังช่วยลดความเสี่ยงจากการบริหารงานที่ผิดพลาดของหน่วยงานภาครัฐได้ด้วยเช่นเดียวกัน ผู้รับบริการที่เป็นประชาชนสามารถรับบริการได้อย่างมีคุณภาพที่มีราคาการให้บริการที่เป็นธรรมและเหมาะสมที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลอย่างโปร่งใสและเป็นธรรมจากหน่วยงานภาครัฐ (Tunchai, 2016; Moungnont, Pipatpongumpai, Rojjanaprapayon, Sangthongluan, Boonbandarn, & Yodsurang, 2021)

นอกจากการมีส่วนร่วมจากภาคเอกชนแล้วการส่งเสริมประชาชนและชุมชนให้มีศักยภาพที่เพียงพอในการดำเนินกิจกรรมที่ลดการพึ่งพาหน่วยงานภาครัฐหรือภาคเอกชนก็เป็นสิ่งที่จำเป็นที่การส่งเสริมการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนสำหรับชุมชน ซึ่งการส่งเสริมบทบาทของชุมชนจะต้องคำนึงถึงการสร้างสมดุลระหว่างการเติบโตทางเศรษฐกิจของชุมชน ประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมทรัพยากรธรรมชาติ และประเด็นทางด้านวัฒนธรรมประเพณีของคนในชุมชน ที่จำเป็นจะต้องเปิดโอกาสให้สมาชิกในชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้เพื่อการเรียนรู้ร่วมกัน การรับผลประโยชน์ร่วมกันและการกระจายรายได้อย่างทั่วถึงและเป็นธรรมกับคนทุกกลุ่มในชุมชน (Chompoopanya, & Rojanatrakul, 2022)

อย่างไรก็ตามการสร้างการมีส่วนร่วมจากประชาชนในชุมชนและจากผู้ประกอบการภาคเอกชนจะต้องไม่ใช่แค่ทำเป็นพิธีต้องสนับสนุนให้เกิดขึ้นอย่างจริงจัง โดยการส่งเสริมกระบวนการพัฒนาบนพื้นฐานการมีส่วนร่วมจากชุมชนในลักษณะร่วมคิด ร่วมทำและร่วมเรียนรู้ นอกจากนั้นต้องให้ความสำคัญต่อการปรับเปลี่ยนวิถีคิดและแนวทางในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ภาครัฐจากบทบาทของ “ผู้สั่งการ” มาเป็นบทบาทของ “ผู้สนับสนุน” ในการจัดการและการพัฒนาของชุมชนเอง (Siriwanno, Maneesaeng, & Noichareon, 2020)

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะจากการวิจัย

บทความนี้มาจากการวิจัยเพื่อพัฒนาหาดวาสุกรีจังหวัดปัตตานีให้เป็นพื้นที่ท่องเที่ยวในรูปแบบแคมป์ปิ้ง โดยข้อค้นพบจากการวิจัยจะพบว่า เหตุผลของนักท่องเที่ยวต่อการตัดสินใจเลือกสถานที่ท่องเที่ยวในรูปแบบแคมป์ปิ้งเช่น ธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์และสวยงามของสถานที่ท่องเที่ยวและเป็นสถานที่ที่มีความปลอดภัยต่อชีวิตเป็นต้น สำหรับความต้องการของนักท่องเที่ยวต่อการพัฒนาหาดวาสุกรีเพื่อการจัดการกิจกรรมแคมป์ปิ้งยกตัวอย่างเช่น ระบบการดูแลความปลอดภัยให้กับนักท่องเที่ยว รวมทั้งห้องน้ำสาธารณะที่สะอาดปลอดภัยและเพียงพอเป็นต้น นอกจากนั้นจากการสัมภาษณ์ผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งจากหน่วยงานภาครัฐ ชุมชนและผู้ประกอบการจะพบว่าองค์ประกอบที่ส่งผลต่อการพัฒนาหาดวาสุกรีให้เป็นพื้นที่ท่องเที่ยวในรูปแบบแคมป์ปิ้งจะประกอบไปด้วย บทบาทผู้นำท้องถิ่น การพัฒนาทักษะความรู้ของบุคลากร ความหลากหลายของกิจกรรมและความร่วมมือกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในพื้นที่

จากข้อค้นพบทั้งหมดที่มาจากการสัมภาษณ์นักท่องเที่ยว การสัมภาษณ์ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียโดยตรง การลงพื้นที่สังเกตการณ์ การอภิปรายผลและการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยสามารถสรุปประเด็นและวิเคราะห์ออกมาเป็นข้อเสนอแนะที่นำไปสู่การพัฒนาหาดวาสุกรีให้เป็นพื้นที่ที่เหมาะสมต่อการจัดการท่องเที่ยวในรูปแบบแคมป์ปิ้ง แม้ว่าบทความนี้จะเน้นเรื่องมุมมองเชิงกายภาพแต่ข้อค้นพบจากการลงพื้นที่ทำให้พบว่าปัจจัยในเชิงกายภาพเพียงอย่างเดียวไม่สามารถทำให้การท่องเที่ยวส่งผลกระทบเชิงบวกให้กับกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่อยู่ในพื้นที่รวมทั้งนักท่องเที่ยว ด้วยเหตุผลดังกล่าวนักวิจัยได้ทำการวิเคราะห์และให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสียโดยเฉพาะชุมชนรอบข้างด้วยเช่นเดียวกันถึงจะกล่าวได้ว่าเป็นงานวิจัยที่เป็นประโยชน์ต่อทั้งตัวนักท่องเที่ยวและประชาชนในชุมชน ซึ่งจากข้อมูลที่ได้รับนักวิจัยได้วิเคราะห์และนำเสนอข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาเชิงกายภาพ ประโยชน์ต่อนักท่องเที่ยวและโดยเฉพาะชุมชนได้ดังต่อไปนี้

ประการแรกเรื่องความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยวเป็นประเด็นที่สำคัญอย่างมาก ดังนั้นทางเทศบาลจะต้องมีแนวทางและมาตรการที่มีประสิทธิภาพที่ช่วยสร้างความปลอดภัยให้กับนักท่องเที่ยวที่เข้ามาทำกิจกรรมแคมป์ปิ้งในพื้นที่หาดวาสกรี รวมทั้งการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นเช่น เรื่องของระบบแสงสว่าง การเพิ่มจำนวนห้องอาบน้ำและห้องสุขาให้เพียงพอและมีความสะอาดปลอดภัย

ประการที่สองหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะต้องหาแนวทางหรือนโยบายในการป้องกันและรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของสถานที่ตั้งแคมป์ เพราะความสมบูรณ์ของสภาพธรรมชาติจะเป็นแหล่งดึงดูดนักท่องเที่ยวให้ตัดสินใจเข้ามาเที่ยวในรูปแบบแคมป์ปิ้งที่สอดคล้องกับข้อค้นพบของงานวิจัยในครั้งนี้

ประการที่สามทางเทศบาลต้องหาแนวทางที่ป้องกันผลกระทบเชิงลบที่มีต่อชุมชนรอบข้างพื้นที่ท่องเที่ยวเช่น ในเรื่องของการจราจรที่หนาแน่นส่งผลกระทบต่อประชาชนในชุมชนหรืออุบัติเหตุที่อาจเกิดขึ้นกับประชาชนเช่นเดียวกัน

ประการที่สี่ทางเทศบาลเมืองตะลุมบอนต้องมีนโยบายในการสร้างการมีส่วนร่วมอย่างจริงจังจากชุมชนที่อยู่ในบริเวณพื้นที่หาดวาสกรีเพราะการความร่วมมือจากชุมชนจะส่งผลให้การดำเนินนโยบายเรื่องการท่องเที่ยวเป็นไปได้อย่างเหมาะสมและยั่งยืน

ประการที่ห้าต้องมีการกระจายผลประโยชน์จากการท่องเที่ยวในรูปแบบแคมป์ปิ้งให้แก่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในพื้นที่อย่างเป็นธรรมและเท่าเทียม โดยเฉพาะอย่างยิ่งชุมชนที่อยู่บริเวณรอบข้างหาดวาสกรีที่สอดคล้องกับข้อค้นพบในเรื่องของการซื้อสินค้าและการทำกิจกรรมพัฒนาพื้นที่

ประการสุดท้ายการดำเนินการของเทศบาลจะต้องโปร่งใสตรวจสอบได้เช่น การให้เอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาพื้นที่ท่องเที่ยวต้องมีความโปร่งใสในการคัดเลือกผู้ประกอบการที่จะเข้ามาพัฒนาและต้องมีการควบคุมไม่ให้เกิดการผูกขาดจากผู้ประกอบการที่จะส่งผลเสียต่อราคาและคุณภาพของสินค้าและการให้บริการ

ในส่วนของการข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป ผู้วิจัยมีข้อเสนอให้มีการศึกษาในประเด็นเรื่องการสร้างการมีส่วนร่วมจากชุมชนในการบริหารจัดการท่องเที่ยวในรูปแบบแคมป์ปิ้ง เพราะว่าชุมชนรอบข้างถือเป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียโดยตรงและเป็นผู้ที่ได้รับผลกระทบโดยตรงทั้งเชิงบวกและเชิงลบ รวมทั้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะบริหารจัดการเพื่อกระจายผลประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นได้อย่างเป็นธรรมและทั่วถึงได้อย่างไร ดังนั้นการศึกษาที่ช่วยในเรื่องของการสร้างการมีส่วนร่วมจากชุมชนจึงเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างมากที่จะต้องได้รับการศึกษาต่อไปในอนาคต

สำหรับการนำงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ในครั้งนี้ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในพื้นที่สามารถนำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้ไปประกอบในการตัดสินใจเพื่อกำหนดนโยบายและโครงการที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาศักยภาพเชิงพื้นที่ให้เอื้อต่อกิจกรรมการท่องเที่ยวในรูปแบบแคมป์ปิ้ง ที่ไม่กระทบต่อสภาพทางธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของหาดวาสกรี รวมทั้งเป็นการพัฒนาในเชิงพื้นที่ที่ไม่สร้างผลกระทบเชิงลบต่อประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่บริเวณรอบหาดวาสกรีด้วยเช่นเดียวกัน

References

- Amarinrat, R. (2018). The comparative study of tourist's needs in community tourism: A case study of 6 communities in Bangkok. *VRU Research and Development Journal Humanities and Social Science*, 13(2), 86–94.
- Brooker, E., & Joppe, M. (2013). Trends in camping and outdoor hospitality—An international review. *Journal of Outdoor Recreation and Tourism*, 3–4, 1–6.
- Chimdee, S., & Wechakit, D. (2012). Ground management method and tourist service of Khao Yai National Park. In *The 3rd STOU Graduate Research Conference* (pp. 1–13). Nonthaburi: Sukhothai Thammathirat Open University.

- Choibamroong, T. (2009). *The role of local administrative organization in sustainable tourism based on concept of sufficiency economy*. Bangkok: King Prajadhipok's Institute.
- Chompoopanya, A., & Rojanatrakul, T. (2022). The development potential of the community in Participant Model to Sustainable Tourism Community. *Journal of Modern Learning Development*, 7(8), 414-430.
- Governor's Office of Pattani. (2021). *Pattani Development Plan 2023-2027*. Pattani.
- Jittangwattana, B. (2012). *Tourism marketing industry*. Bangkok: Chulalongkorn Press.
- Kanburom, C. (2021). *Collaboration among public sector, private sector and civil society in the development of sustainable community tourism: A case study of NAKHONCHAIBURIN* (Doctoral dissertation, Rangsit University, Thailand).
- Maromae, W. (2019). Ecotourism management towards sustainable development in Pattani province under the ASEAN cooperative framework. *Ramkhamhaeng Research Journal of Humanities and Social Sciences*, 22(1), 1-15.
- Ma, S., Craig, A., & Feng, S. (2020). The Camping Climate Index (CCI): The development, validation, and application of a camping-sector tourism climate index. *Tourism Management*, 80, 104122.
- Mauricette Larissa, E. B. (2013). *Camping as a form of nature tourism: Case study – Svanen/ Joutsen Camping* (Bachelor's thesis, Centria University of Applied Sciences, Finland).
- Mikulic, J., Prebezac, D., Seric, M., & Kresic, D. (2017). Campsite choice and the camping tourism experience: Investigating decisive campsite attributes using relevance-determinance analysis. *Tourism Management*, 59, 226-233.
- Moungnont, R., Pipatpongumpai, A., Rojjanaprapayon, R., Sangthongluan, C., Boonbandarn, K., & Yodsurang, S. (2021). The public-private partnership. *Journal of Research and Development Institute, Rajabhat Maha Sarakham University*, 8(1), 559-574.
- NBT CONNEXT. (2024, January 13). Pattani Province organizes promotional event of local food festivals "Chum Foodtival 2024" at Wasukri Beach, Sai Buri District. Retrieved from <https://thainews.prd.go.th/thainews/news/view/400522/?bid=1>
- Nilsawas Duhamel, P. (2020). Role of municipality towards tourism task: Songkhla and Pattani old town tourism management. *NRRU Community Research Journal*, 15(2), 69-81.
- Pattanapokinsakul, K., Sangthong, S., & Soonsan, N. (2022). The glamping development for tourism. *Journal of Sustainable Tourism Development*, 4(2), 94-109.
- Pongwiritthon, R., & Pakvipas, P. (2014). The guideline for the appropriate development of strategies to raise the standards of natural attractions in Chiang Mai: A case study of Doi Inthanon National Park. *Journal of Community Development Research (Humanities and Social Sciences)*, 7(1), 44-55.
- Roiphila, W., Pattpreeda, C., & Oagsuwan, O. (2023). Elements for deciding on a camping accommodation in Nakhon Nayok Province. *The Journal of Pacific Institute of Management Science*, 9(2), 89-97

- Samarak, P., Burakachonkun, N., & Tongla, P. (2022). Economic impacts of community-based tourism in Bang Sa Kao Subdistrict, Laem Sing District, Chanthaburi Province. *Rajabhat Rambhai Barni Research Journal*, 16(1), 46–57.
- Siriwanno, J., Maneesaeng, B., & Noichareon, P. (2020). The role of local government in promoting community tourism. *Mahachulagajasara Journal*, 11(1), 1–12.
- Taluban Town Municipality. (2023). *Local development plan 2023–2027*. Pattani, Thailand.
- Tunchai, W. (2016). *Type of public service delivery of local administrative organization*. Bangkok, Thailand: King Prajadhipok's Institute
- Wei Chen, M., Ming Tu, H., & Hung Tung, C. (2022). From Chinese tourists to Taiwanese campers: Impacts of tourism policies on campsite land use/cover change. *Journal of Environmental Management*, 310, 114779.

